

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 6/2002 vp

Hallituksen esitys laiksi toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 3 päivänä huhtikuuta 2002 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta (HE 40/2002 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Liisa Katajamäki, sosiaali- ja terveysministeriö

- lakimies Merja Vuori, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus
- asiamies Asta Mörsky, Tupakkateollisuusliitto.

Lisäksi valiokunta on saanut seuraavien tahojen kirjalliset lausunnot

- oikeusministeriö
- Amer-Tupakka Oy
- British American Tobacco
- Philip Morris International Management S.A.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annettu lakia. Toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin täytäntöön panemiseksi Suomessa. Esityksen mukaan laissa olevia määritelmiä muutettaisiin direktiivin kanssa yhdenmukaisiksi. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus määrättäisiin toimivaltaiseksi kansalliseksi viranomaiseksi, joka hyväksyisi direktiivin mukaiset testauslaboratoriot. Laissa säännel-täisiin myös testauslaboratorioiden hyväksymi-

sen edellytyksistä samoin kuin hyväksymisen peruuttamisesta.

Tupakkatuotteen valmistajan tai maahan-tuojan tulisi ilmoittaa savukkeiden terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidipitoisuudet sekä ainesosaluettelo kaikista tupakkatuotteiden valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä. Lisäksi laissa kiellettäisiin tupakkatuotteiden pakkauksissa sellaisten ilmaisujen, nimitysten, tavaramerkkien ja kuvallisten ja muiden merkien käyttäminen, jotka loisivat vaikutelman, että kyseinen tupakkatuote on vähemmän haitallinen kuin muut. Laissa annettaisiin valtuutus säännellä ministeriön asetuksella tarkemmin muun muassa tupakkatuotteiden vähittäismyyn-tipakkausten merkinnöistä. Lisäksi ehdotetaan,

että tarkennetaan säännöksiä, jotka koskevat tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden myyntiä automaattisista myyntilaitteista.

Muut ehdotetut muutokset ovat lähinnä lakiteknisia korjauksia, muuan muassa pykäläviitauksia uudistettuihin säännöksiin.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 30 päivänä syyskuuta 2002.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Lakiehdotukseen sisältyvät tuotetietojen yksityiskohtaisempaa ilmoittamista koskevat säännökset ovat perusteltuja, koska ne lisäävät kuluttajansuojaa, ja tupakan terveellisyyteen viittaavien merkintöjen kieltäminen on terveyspoliittisesti tärkeää. Valiokunta on käsitellessään direktiiviehdotusta, johon esitys perustuu, pitänyt muutosehdotuksia kaikilta osin kannatettavana (StVL 5/2000 vp). Valiokunta puoltaakin lakiehdotuksen hyväksymistä.

Valiokunta ehdottaa lakiehdotukseen useita osin lakiteknisiiä täsmennyksiä, jotka liittyvät lakiehdotuksen suhteeseen perustuslain mukaiseen norminantovaltaan, hallinto-oikeudelliseen suhteellisuusperiaatteeseen ja julkisoikeudellisia maksuja koskevaan lainsäädäntöön.

Yksityiskohtaiset perustelut

6 b §. Lakiehdotuksen 6 §:n 1 momentissa säädetään tupakkatuotteen ja tupakointivälineen valmistajan ja maahantuojan vastuusta huolehtia siitä, että tupakkatuotteen sisältämien aineiden pitoisuudet tutkitaan, että pakkausmerkinnät ovat asianmukaiset ja että tuotteisiin liittyy laadunvalvonta. Lainkohdan 2 momentissa säädetään valmistajan ja maahantuojan vastuusta varmistaa, että savukkeesta poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät on mitattu ja että näitä aineita koskevien pakkausmerkintöjen paikkansapitävyys on varmistettu ennen tuotteen luovuttamista vähittäismyyntiin.

Lakiehdotuksen 18 §:n 2 momentin mukaan Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi kieltää tupakkatuotteen tai tupakointivälineen valmistajalta tai muulta elinkeinonharjoittajalta tuotteen elinkeinotoiminnassa tapahtuvan myynnin muun ohella silloin, kun kieltö on tarpeen lakiehdotuksen mainitun momentin 4 kohdan mukaisen tuotevalvontakeskukselle toimitettujen 6—6 c §:n mukaisten tietojen tarkistamiseksi.

Lakiehdotuksen 6 §:ssä säädettyjen velvoitteiden toteuttamisen varmistamiseksi on sinänsä luonnollista, että myyntikielto voidaan asettaa, kun kysymys on velvoitteiden täyttämistä koskevien tietojen tarkistamisesta. Sen sijaan erityisesti ehdotetun 6 a ja 6 b §:n osalta vastaava myyntikielto kohdistuisi sen seikan selvittämiseen, onko valmistajan tai maahantuojan käyttämä testauslaboratorio hyväksyttävissä. Tuotteen myyntikiellon sijasta valvonnallisista syistä tarvitaan säännökset siitä, että tuotevalvontakeskus voi keskeyttää tai kieltää itse testauslaboratorion toiminnan. Tuotteen valmistajalle ja maahantuojalle jäisi tuolloin mahdollisuus käyttää jotain muuta joko Suomessa tai muualla yhteisön alueella toimivaa hyväksyttyä testauslaboratoriota.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa 6 b §:ään lisättäväksi säännökset laboratorion toiminnan keskeyttämisestä määräajaksi. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräajaksi samoin edellytyksin kuin laboratorion hyväksyminen voidaan peruuttaa, mutta myös silloin, jos on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan oikeellisuutta.

14 §. Pykälän 1 momentissa puhutaan lain nojalla annettavista säännöksistä ja määräyksistä. Perustuslain voimaantulon jälkeen määräyksillä tarkoitetaan joko kansainvälisten sopimusten määräyksiä tai sellaisia alemmanasteisia oikeussääntöjä, jotka on antanut perustulain 80 §:n mukaisesti valtion keskushallintoviranomainen. Laissa ei ole eikä siihen tässä yhteydessäkään ehdoteta valtuutussäännöksiä, jotka mahdollistaisivat alemmanasteisten oikeussäännösten antamisen valtion keskushallintoon kuuluvan viranomaisen määräyksillä. Edellä olevasta syystä valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen kaikki säännökset, joissa puhutaan rinnastaen säännöksistä ja määräyksistä muutetaan muotoon, jossa puhutaan yleisesti vain säännöksistä. Tämän mukaisesti määräys-termi ehdotetaan poistettavaksi paitsi 14 §:n 1 momentista, myös 17 §:n 2 momentista sekä 28 §:n 1 momentin johdantokappaleesta. Vastaava muutos ehdotetaan tässä yhteydessä tehtäväksi lakiehdotukseen sisällyttämättömiin 14 §:n 4 momenttiin sekä 30 a §:ään.

18 §. Pykälän 2 momentissa säädetään myyntikiellon määräämisen edellytyksistä. Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt elinkeinotoiminnan sääntelyn osalta huomiota suhteellisuusperiaatteen ilmaisemiseen säädöstekstissä (muun muassa PeVL 45/2001 vp). Suhteellisuusperiaatteen tarkempi ilmaiseminen on yhteydessä perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä omaksuttuun näkemykseen, jonka mukaan viranomaisen puuttuminen elinkeinotoimintaan on järjestettävä siten, että lainsäädäntö antaa toiminnanharjoittajalle riittävät takeet viranomaistoiminnan ennustettavuudesta.

Suhteellisuusperiaatteen kattavammaksi huomioon ottamiseksi valiokunta ehdottaa lakiehdotuksen 18 §:n 2 momentin tarkentamista siten, että myyntikielto tietojen tarkistamiseksi voi 6 a ja 6 b §:n osalta tulla kysymykseen vain siinä tapauksessa, että viranomaisella on perusteltu syy epäillä sille toimitettujen tietojen oikeellisuutta tai laboratorion asianmukaisuutta ja että tuotteen valmistaja tai maahantuojia ei pysty käyttämään toisen testauslaboratorion palveluksia

viranomaistutkinnan aikana. Lakiehdotuksen 6 c §:n osalta suhteellisuusperiaatteen ottaisi paremmin huomioon säännös, jonka mukaan myyntikielto voidaan määrätä, jos viranomaisella on perusteltu syy epäillä sille toimitettujen tietojen oikeellisuutta.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa 18 §:ään lisättäväksi uuden 3 momentin, jolloin 3 momentti siirtyy 4 momentiksi.

Myyntikiellon osalta lakiehdotuksessa ei ole säännöksiä kiellon peruuttamisesta viranomaisen tai toiminnanharjoittajan hakemuksesta. Toiminnanharjoittajan kannalta kielteisen päätöksen oikeussuojakeinona on valitus hallinto-oikeuteen. Tästä oikeussuojakeinosta huolimatta suhteellisuusperiaate tulee paremmin huomioon otetuksi, kun viranomaisen velvoitteeksi säädetään päättää välittömästi myyntikiellon peruuttamisesta silloin, kun myyntikieltoon ei enää ole laissa tarkoitettua perustetta. Vastaava koskee myös 18 §:ään sisältyvää viranomaisen päätöstä velvoittaa valmistaja tai maahantuojia ottamaan tupakkatuote tai tupakointiväline pois markkinoilta.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa myyntikiellon tai velvoitteen peruuttamista koskevan säännöksen lisäämistä 18 §:ään uutena 5 momenttina.

20 §. Edellä 18 §:ään ehdotetuista muutoksista johtuen 20 §:n 1 momentissa oleva viittaus 18 §:n 3 momenttiin muuttuu viittaukseksi 18 §:n 4 momenttiin.

25 §. Lakiehdotuksen 25 §:n 3 momentin mukaan valtion viranomaisten tämän lain mukaisista suoritteista perimät maksut määrätään valtion maksuperustelain mukaisesti. Saman pykälän 4 momentin mukaan tämän lain mukaiset maksut ja kustannukset saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa säädetään.

Lakiehdotuksen perusteluista käy ilmi, että 25 §:n 3 momentin viittaussäännöksellä maksuperustelakiin tarkoitetaan lähinnä sosiaali- ja terveysministeriölle kuuluvaa toimivaltuutta

säätää ministeriön asetuksella tarkemmin valvontamaksuista maksuperustelain mukaisin perustein. Valtion maksuperustelain 8 §:n sanamuoto viittaa aikaisemmin käytössä olleeseen mahdollisuuteen, jonka mukaisesti tarkemmat säännökset maksuista on annettu kunkin ministeriön päätöksellä. Perustuslain 80 §:n säännökset huo-mioon ottaen valtion viranomaisten perimistä julkisoikeudellisista maksuista ei enää voida päättää ministeriön hallinnollisin päätöksin, vaan maksuista tulee niiden ulkopuolisiin kohdistuvien oikeusvaikutusten vuoksi säätää vähintään ministeriön asetuksella.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen 25 §:n 3 momentti selkeyden vuoksi muotoillaan valtuutussäännökseksi. Säännökset maksuista annettaisiin näin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Kunnan valvontatoiminnassa on vastaavin tavoin kuin valtion viranomaisten valvontatoiminnassa kysymys lain noudattamisen valvonnasta ja siten julkisoikeudellisesta suoritteesta. Tämän vuoksi on perusteltua, että kunnan perimät maksut soveltuvien osin vastaavat valtion maksuperustelakia. Lakiehdotukseen ei sisälly säännöksiä kunnan viranomaisen valvontatoiminnassa perimistä maksuista, minkä vuoksi valiokunta ehdottaa tätä tarkoittavan säännöksen lisäämistä 25 §:n 3 momenttiin. Maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Valiokunta ehdottaa, että 25 §:n 4 momentista poistetaan sana "kustannukset", koska lakiehdotuksessa ei ole säännöksiä mistään erityisistä kustannuksista, jotka olisivat välittömästi täytäntöönpanokelpoisia julkisoikeudellisella perusteella.

28 §. Pykälän 3 momentissa ehdotetaan täsmennettäväksi viittaussäännös viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettuun lakiin ja 4 momentin viimeinen sana "vaatimuksesta" ehdotetaan muutettavaksi sanaksi "hakemuksesta", koska asian vireilletulo tapahtuu muutoksen hakukirjelmällä tai hakemuksella.

Voimaantulosäännös. Esityksen perustelujen mukaan laki tulisi voimaan 30.9.2002. Siirtymäsäännöksen nojalla eräiden lainkohtien soveltaminen alkaisi kuitenkin myöhemmästä ajankohdasta, jolloin annetaan aikaa säännösten käyttöönottamiselle.

Voimaantulosäännöksen 2 momentin mukaan lain voimaantullessa (30.9.2002) olemassa olevia savukkeita saadaan edelleen myydä vuoden ajan, mikä tarkoittaa, ettei niitä saa valmistaa lain voimaantulon jälkeen.

Tupakkatuotedirektiivin 7 artiklan mukaan artiklassa mainittuja tuotekuvauksia ei saa käyttää tupakkatuotteiden pakkauksissa 30 päivästä syyskuuta 2003 lukien. Ko. artiklassa eikä myöskään 14 artiklan siirtymäsäännöksissä ei ole nimenomaista mainintaa siitä ajankohdasta, jolloin 7 artiklan vastaisten pakkausten valmistaminen tulisi lopettaa.

Tämän vuoksi 7 artikla on tulkinnanvarainen valmistamisen osalta. On tärkeää, että 7 artiklan vastaisia savukepakkauksia, jotka antavat harhaanjohtavan kuvan siitä, että ko. savukkeet ovat vähemmän haitallisia, ei myydä kuluttajille 30.9.2003 jälkeen. Sen sijaan pakkausten valmistamisajankohdalla ei voida katsoa olevan kuluttajan kannalta ratkaisevaa merkitystä, sillä tupakkatuotedirektiivin mukaan sellaisia savukepakkauksia saadaan kuitenkin myydä vain 30.9.2003 saakka.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa, että 7 a §:n 1 momentin säännöstä sovelletaan voimaantulosäännöksen 3 momentin mukaisesti 30.9.2003 alkaen. Näin valmistaminen olisi sallittu po. ajankohtaan saakka, mutta ei enää sen jälkeen. Vanhojen säännösten mukaisen pakkausten myynti loppuisi samasta ajankohdasta.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki**toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (693/1976) 2 §:n 3, 3 a, 7 ja 8 kohta, 5—7 §, 11 §, 14 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti, 17 ja 18 §, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 1 ja 5 momentti, 8 luvun otsikko, 25, (*poist.*) 28 ja 30 a § sekä 31 §:n 1—3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 3, 7 ja 8 kohta ja 25 § laissa 953/1992, 2 §:n 3 a kohta ja 31 §:n 1 ja 2 momentti laissa 765/1994, 5 § osaksi laissa 487/1999, 6 § mainituissa laeissa 953/1992 ja 487/1999, 7 §, 14 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 17 §, 20 §:n 1 momentti, 28 ja 30 a § ja 31 §:n 3 momentti mainitussa laissa 487/1999, 14 §:n 4 momentti laissa 693/2001, 18 § laissa 1148/1994 ja 21 §:n 1 ja 5 momentti laissa 1541/2001, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 953/1992, 765/1994 ja 487/1999, uusi 9 kohta sekä lakiin uusi 6 a, 6 b, 6 c ja 7 a § seuraavasti:

2 §
(Kuten HE)

3 luku

Koostumus ja laadunvalvonta

5, 6 ja 6 a §
(Kuten HE)

6 b §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi *keskeyttää laboratorion toiminnan määräjäksi tai* peruuttaa laboratorion hyväksymisen, jos

(1 ja 2 kohta kuten HE)

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräjäksi myös, jos sillä on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan oikeellisuutta. (Uusi 2 mom.)

(3 ja 4 mom. kuten HE:n 2 ja 3 mom.)

6 c, 7, 7 a ja 11 §
(Kuten HE)

14 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten (*poist.*) noudattamisen yleinen johto ja ohjaus kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle ja valvonta ja sen ohjaus sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle.

(2 mom. kuten HE)

— — — — —
Kunta valvoo alueellaan tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten (*poist.*) noudattamista. Kunnan alueella tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä toimielin. Kunnanvaltuusto voi päättää, että toimielin voi siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle. Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä toisen kuntayhtymän kanssa edellä tarkoitetun sopimuksen, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostumus. Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä. (*Uusi*)

(5 mom. kuten HE)

17 §

(1 mom. kuten HE)

Jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan säännösten (*poist.*) vastaista toimintaa, kunnan tulee kieltää säännösten (*poist.*) vastainen toiminta sekä asettaa määräaika, jonka kuluessa tällainen toiminta on lopetettava.

(3 mom. kuten HE)

18 §

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi määrätä edellä 2 momentissa tarkoitettun myyntikiellon harkitessaan testauslaboratorion hyväksymisen tai hyväksymisen peruuttamisen edellytyksiä, jos sillä on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan asianmukaisuutta. Myyntikieltoa määrättäessä on otettava huomioon, onko tupakkatuotteen ja tupakointivälineen valmistajalla tai maahantuojalla mahdollisuus tässä laissa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi käyttää asian käsittelyn aikana toista hyväksyttyä testauslaboratoriota. Tuotevalvontakeskus voi määrätä myyntikiellon lain 6 c §:ssä tarkoitettun ilmoituksen tietojen tarkistamiseksi, jos sillä on perusteltu syy epäillä toimitettujen tietojen oikeellisuutta. (Uusi 3 mom.)

(4 mom. kuten HE:n 3 mom.)

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen on päätettävä myyntikiellon tai markkinoilta poistamista koskevan velvoitteen peruuttamisesta välittömästi sen jälkeen, kun tällaiselle viranomaisen määräykselle ei enää ole tässä laissa tarkoitettua perustetta. (Uusi 5 mom.)

20 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi 18 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 19 §:ssä säädetystä kiellosta tai 18 §:n 4 momentissa säädetystä markkinoilta poistamisesta päättäessään velvoittaa kiellon tai määräyksen saaneen suorittamaan asetetussa määräajassa ja tuo-

tevalvontakeskuksen määräämällä tavalla oikeaisutoimen, jos sitä säännösten vastaisesta menettelystä aiheutuvien ilmeisten haittojen vuoksi on pidettävä tarpeellisena.

21 §

(Kuten HE)

8 luku

Kustannukset ja maksut

25 §

(1 mom. kuten HE)

Tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuojaa vastaa myös 18 §:n 4 momentissa tarkoitettusta tupakkatuotteen markkinoilta pois ottamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Tämän lain mukaisen asian käsittelystä valtion viranomaisessa voidaan periä maksu, jonka suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään. Tarkemmat säännökset maksuista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Kunnalle valvonnasta perittävän maksun perusteen on vastattava soveltuvin osin valtion maksuperustelakia. Kunnalle perittävän maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Tämän lain mukaiset maksut (*poist.*) saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

28 §

Tämän lain 14 §:ssä tarkoitettulla viranomaisella on tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten (*poist.*) noudattamisen valvontaa varten oikeus:

(1—3 kohta kuten HE)

(2 mom. kuten HE)

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä voidaan tämän lain noudattamista valvottaessa tai valvontaan liittyvää

tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja liike- tai ammattisalaisuudesta luovuttaa:

(1—3 kohta kuten HE)

Jollei 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu- ja näytteitä, tietoja, selvityksiä, asiakirjoja ja muuta aineistoa anneta asetetussa määräajassa, 14 §:ssä tarkoitettu viranomaislainen voi velvoittaa antamaan ne sakon uhalla. Uhkasakon tuomitsee hallinto-oikeus 14 §:ssä tarkoitettuna viranomaisen hakemuksesta.

30 a § (Uusi)

Tämän lain 14 §:ssä tarkoitettuna viranomaisella on oikeus saada muilta viranomaisilta virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten (poist.) noudattamisen valvomiseksi ja päätösten täytäntöönpanemiseksi.

31 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös

(1 mom. kuten HE)

Elinkeinotoiminnassa saadaan edelleen myydä tai muuten luovuttaa 6 ja 7 §:n (poist.) säännösten estämättä tämän lain voimaan tullessa olemassa olevia savukkeita 30 päivään syyskuuta 2003 saakka ja muita tupakkatuotteita kuin savukkeita 30 päivään syyskuuta 2004 saakka, vaikka ne eivät täytä tämän lain säännöksiä, jos ne ovat tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten ja määräysten mukaiset.

Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitettuna hiilimonoksidin määrän merkitsemistä vähittäismyyntipakkaukseen koskevaa säännöstä ja 7 a §:n 1 momentin säännöstä tuotekuvauksista sovelletaan 30 päivästä syyskuuta 2003 alkaen.

(4 ja 5 mom. kuten HE)

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2002

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Marjatta Vehkaoja /sd
jäsen. Merikukka Forsius /vihr
Tuula Haatainen /sd
Inkeri Kerola /kesk
Valto Koski /sd
Marjaana Koskinen /sd
Pehr Löfv /r

Päivi Räsänen /kd
Sari Sarkomaa /kok
Arto Seppälä /sd
Marjatta Stenius-Kaukonen /vas
Raija Vahasalo /kok
Jaana Ylä-Mononen /kesk.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.